

Եկեք ինձի, բոլոր յոզնած ու բեռնատրուածներ...

Մատթեւոս 11:28

Մայիսի 12, 2012թ.
N8 (37)

ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ

Լոյս է փնտրում 2009թ. Տախիկ

ԱՍՏԾՈՒՆ ՄՈՏԵՑԵՔ,
ԵՎ ՆԱ ՊԻՏԻ ՄՈՏԵՆԱ ՁԵՁ

ԶԳՈՒՇԱՑԵՔ ԿԱՆԱՐԴՈՒԹՅՈՒՆՆԻՑ

ՀԱՅՐԵՐ ԵՎ ՈՐԴԻՆԵՐ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Մայիսի 2012թ.
N 8 (37)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Նրահար Ամիրբեկյան

Աստվածուն մոտեցեք, և Նա պիտի մոտենա ձեզ.....1

Զգուշացե՛ք կախարդությունից.....4

Նայեր և որդիներ.....7

Վկայություն

Խլեցին քունը, հորը, բայց հավաքը իսկ
չկարողացան.....10

Վկայություն

Նրա վերքերով դուք բժշկված եք.....12

Կարմիր ծովը.....13

Դեպք երկաթուղային կայարանում.....14

Բանաստեղծություններ.....16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փափագներն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փափագում է հոժարակամ նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեռ.՝ 093-954-930

ԱՍՏԾՈՒՆ ՄՈՏԵՑԵՔ, ԵՎ ՆԱ ՊԻՏԻ ՄՈՏԵՆԱ ԶԵՋ

Շատ քրիստոնյաներ ուզում են մոտենալ Աստծուն և գտնել իրենց հուզող շատ հարցերի պատասխանները: Բայց շատերը վստահություն չունեն, կասկածում են՝ արդյո՞ք Աստված կցանկանա մոտենալ իրենց: Մենք կարող ենք վստահությամբ ասել, որ Աստված՝ երկնքի ու երկրի հեղինակը, բոլոր բուսական ու կենդանական աշխարհի Ստեղծողը, Ում առջև բոլոր ազգերը, միասին վերցված, մանավում են դույլից կախված մի կաթիլի կամ կշեռքի նժարի վրա դրված փոշու հատիկի, ուզում է մտերմանալ ու բարեկամանալ մեզ հետ: Դա շատ հրաշալի իրականություն է: Այդ մասին մենք իմանում ենք **Հակ. 4.8**-ից. «Աստուծոյ մօտեցէք, ու անկա ձեզի պիտի մօտենայ. սրբեցէք ձեռքերնիդ, մեղաւորներ, մաքրեցէք սիրտերնիդ, երկմիտներ»: Որքան մենք մոտենանք Աստծուն, այնքան կլինի մեր մոտիկությունը Նրա հետ: Թեպետ Աստված հզոր է, բայց ոչ մեկին չի արհամարհում ու չի մերժում Իրեն մոտենալ և Իր հետ բարեկամանալ ցանկացողներին: Աստծու Որդին ուզում է մոտենալ քեզ:

Երբ մենք որևէ կարիք ենք ունենում, հաճախ մտածում ենք, թե՛ լավ կլինեն ունենալիք մի պաշտոնավոր ու հարուստ բարեկամ, որ կարողանար լուծել մեզ հուզող խնդիրները: Աստծու Խոսքն ասում է, որ երբ մարդ հարստանում է, բարեկամներն ավելանում են (Առակաց 14.20, 19.4): Իրականում մարդիկ ոչ թե բարեկամանում են նրա

հետ, այլ ակնկալիքներ են ունենում նրա հարստությունից: Այո՛, մարդիկ ցանկանում են մտերմանալ հարուստ և պաշտոնյա անձանց հետ, իսկ վերջիններս էլ խուսափում են աղքատներից: *Առակաց 14.20*-ի առաջին մասում ասվում է. «*Աղքատը մինչև անգամ իր ընկերին ատելի է*»: Երբեմն մենք, փոխանակ վստահենք Աստծու Խոսքին ու հավատանք, որ Աստված ուզում է մտերմանալ ու բարեկամանալ մեզ հետ, կասկածում ենք և բարեկամներ ենք փնտրում հարուստների շրջանում, նրանց վրա ենք հույս դնում: Բայց Աստծու Խոսքն ասում է. «*Մի յուսաք իշխաններում.... Երանի՛ անոր՝ որուն օգնականը Յակոբի Աստուածն է, ու անոր յոյսը իր Տէր Աստուծոյն վրայ է*» (Սաղմոս 146.3-5):

Տեր Հիսուսը մեզ պատվիրում է անդադար աղոթք անել: Նա ուզում է աղոթքի միջոցով խոսել մեզ հետ: Բայց մենք, երբ աղոթում ենք ու չենք զգում Աստծու ներկայությունը, ձանձրանում ենք և ուզում ենք, որ աղոթքը շուտ վերջանա:

Պեկաբեմբեի, 2019թ., ՕՆՑ (37)

Դա այն դեպքում է, երբ աղոթքը մենախոսություն է: Բայց իսկական աղոթքը երկխոսություն է, երբ դու և Աստված խոսում եք իրար հետ: Դա այն դեպքն է, երբ Աստված ներկա է, ու մենք վայելում ենք Աստծու սքանչելի ներկայությունը: Ուստի, եթե Տերն ասում է՝ անդադար աղոթք արեք, նշանակում է Նա ուզում է խոսել քեզ հետ:

Ուրեմն Աստված ուզում է մոտենալ մեզ, բայց՝ այն դեպքում, երբ մենք իսկապես փափագում ենք մոտենալ Իրեն: Երբ երկու հոգի շատ մտերիմ հարաբերության մեջ են, կես խոսքից, երբեմն էլ նույնիսկ առանց խոսքի իրար հասկանում են: Բայց երբ հեռու են իրարից, միմյանց չեն հասկանում:

Աղոթքի միջոցով մենք կարող ենք իմանալ այն խորհուրդները, որ Աստված ունի մեզ համար: Տիրոջ խորհուրդները մեզ համար պատվական են, ծովի ավազից շատ: «Ո՛րչափ պատուական են ինձի քու խորհուրդներդ, ով Աստուած. ո՛րչափ մեծ է անոնց թիւը: Եթէ համբեմ զանոնք՝ աւազէն շատ են. Երբ արթննամ՝ դեռ քեզի հետ են» (Սաղմ. 139.17): Այդ պատվական խորհուրդները բարիքի համար են ու ոչ թե չարիքի: «Քանզի ես ձեր վրայով խորհած խորհուրդներս գիտեմ, կ'ըսէ Տերը, անոնք ձեր յուսացած վախճանը ձեզի տալու համար՝ խաղաղութեան խորհուրդներ են և ոչ թէ չարիքի» (Երեմիա 29.11): Աստված ուզում է, որ մենք դիմենք Իրեն, կանչենք Իր անունը. այդ ժամանակ Նա մեզ կբացի շատ մեծ ու խորին բաներ: «Ինձի կանչէ, ու քեզի պատասխան տամ, և քեզի մեծ ու խորին բաներ պատմեմ, գորոնք դուն չես գիտեր»

(Երեմիա 33.3): Մարդիկ իրենց բարեկամներից գաղտնիքներ չեն պահում: Երբ մենք բարեկամանում ենք Աստծու հետ, Նա մեզ շատ գաղտնիքներ է բացում: Թե ինչքան մենք կմոտենանք Աստծուն՝ կախված է մեզնից, քանի որ Աստված միշտ է ուզում մոտենալ մեզ: Ուրեմն, եթե Աստված ուզում է մոտենալ մեզ, ի՞նչն է խանգարում մեր մտերմությանը: Աստծու Խոսքն ասում է, որ խանգարողը մեղքն է:

Իսկական քրիստոնյան չի ուզում մեղք գործել ոչ թե նրա համար, որ վախենում է պատժից, այլ՝ որ մեղքը հեռացնում է Աստծուց: Կարծում ենք, որ եթե երկու հոգի, օրինակ՝ ամուսինները իրար շատ են սիրում, ապա յուրաքանչյուրի համար մեծ պատիժ կլինի իրարից բաժանվելն ու պատ դնելը, որ իրար չմոտենան: «Ահա Տէրոջը ձեռքը փրկելէն չկարճցաւ, ու անոր ականջը լսելէն չծանրացաւ: Հապա ձեր ու ձեր Աստուծոյն մէջտեղ բաժանում ձգողը ձեր անօրէնութիւնները եղան, և ձեր մեղքերը անոր երեսը ձեզմէ ծածկեցին, որ չլսէ» (Եսայի 59.1-2):

Այստեղից պարզ է, որ մեղքը մեզ բաժանում է Աստծուց: Մակայն իրականում ի՞նչ է մեղքը: Երբեմն մենք մեղքը պատկերացնում ենք մակերեսորեն ու մտածում ենք, որ մեղքը վատ արարքներն են, օրինակ՝ գողությունը, շնությունը, հարբեցողությունը և այլն: Մեղքի այսպիսի պատկերացումը մակերեսային է: Իրականում մեղքն ավելի լուրջ բան է, քան արարքները: Հովհաննէս առաքյալն ասում է, որ մեղքը անօրինությունն է՝ անհնազանդությունը, այսինքն՝ Աստծուն չլսելը: «Ամէն ով որ մեղք կը գործէ, անիկա

անօրէնություն ալ կը գործէ, և բուն մեղքը անօրէնութիւն է» (Ա Հովհ. 3:4): Մեղքի ներքին եւթյունը մեզ բացում է նաև *Ղուկասի 14.16-21 խոսքը*. «Եւ ինք ըսաւ անոր, Մարդ մը մեծ ընթրիք ըրաւ ու շատ մարդիկ հրաւիրեց...»:

Երբ արտ կամ կին առնելը դառնում է ավելի կարևոր բան, քան Աստծու Խոսքն անվերապահ լսելն ու հնազանդվելը, դառնում է մեղք: Կին առնելը մեղք չէ, արտ առնելը մեղք չէ, եզ առնելը մեղք չէ: Եթե այդպես լինէր, բոլորս էլ կորսված կլինեինք: Սակայն հարցի եւթյունն այն է, որ չպետք է լինի ավելի կարևոր բան, քան Աստծու Խոսքին հնազանդվելը: Երբ մենք ուզում ենք լսել Աստծուն, չպետք է քննարկենք, թե ինչ կշահենք կամ ինչ կկորցնենք: Իսկ եթե մենք քննարկում ենք, թե ինչ կկորցնենք կամ ինչ կշահենք Աստծու Խոսքին հնազանդվելու, լսելու դեպքում, այդ ժամանակ, ինչպես հարուստ պատանին, մենք էլ կթողնենք և կհեռանանք Քրիստոսից: Իրոք, երբ մենք լսենք ոչ թե անվերապահորեն, այլ մարդկորեն քննարկենք՝ լսե՞լ Աստծուն, թե՞ ոչ, ապա միշտ կգանք այն եզրակացության, որ չպետք է լսել, քանի որ լսելու դեպքում շատ բան կկորցնենք:

Հիսուսն ասաց. «Եթէ մէկը իմ ետևէս գալ կ'ուզէ, թող իր անձը ուրանայ և իր խաչը վերցնէ ու իմ ետևէս գալ» (Մատթ. 16.24): Մարիամը նարդոսի մէկ լիտր պատվական մեծագին յուղը առավ, Հիսուսի ոտքերն օծեց ու իր մագերով սրբեց, և տունն անուշահոտությամբ լցվեց (Հովհ. 12.1-9, Մատթ. 26.6-13): Հետաքրքիր է, որ ոչ միայն Հուդան, այլև բոլոր աշակերտները կորուստ համարեցին դա, սակայն Հիսու-

սը Մարիամի արարքը բարի գործ անվանեց: Այստեղ մենք հստակ հասկանում ենք, որ երբ Մարիամը թափեց այդքան թանկ՝ 300 դահեկան արծեցող նարդոսի յուղը, նա չքննարկեց, թե ինչ կշահի կամ ինչ կկորցնի, իսկ երբ աշակերտները քննարկեցին, եկան այն եզրակացության, որ «իզուր կորուստ էր»:

Աստված հզոր է, սակայն ոչ մեկին չի արհամարհում (Հոր 36.5): Եվ Նա ուզում է բարեկամանալ քեզ հետ: Ինչքան դու մոտենաս, այնքան կլինի քո և Աստծու մտերմության չափը: Եթե դու մոտենաս, Ինքը անշուշտ կմոտենա: Իսկ ինչպե՞ս մոտենանք: «Աստուծոյ մօտեցէք, ու անիկա ձեզի պիտի մօտենայ. սրբեցէք ձեռքերնիդ, մեղատորներ, և մաքրեցէք սիրտերնիդ, երկմիտներ... Տէրոջը առջև խոնարհեցէք, ու ան ձեզ պիտի բարձրացնէ» (Հակ. 4.8-10):

Ուրեմն եկեք ապաշխարենք, թողնենք մեղքը և մոտենանք Աստծուն. Նա սպասում է մեզ:

**Հրահատ Ամիրբեկյան
ավագ հովիվ**

Պեպրեմբերի, 2019թ., ՇԽ 8 (37)

ԶԳՈՒՇԱՅԵՔ

ԿԱԽԱՐԴՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

Պ

Վ

Ծ

Յ

Ա

Գ

Լ

Ո

Բ

Ջ

Գաղտնիք է, որ այսօր Հեռուստատեսությունը, ինտերնետն ու մամուլը հեղեղված են հորոսկոպների մոլորեցնող եւ իրար հակասող տեղեկատվությամբ, բախտագուշակությունների ու կախարդությունների մասին հայտարարություններով: Քրիստոնյա կոչվող մեր երկրում վխտում ու բազմանում են արեւելյան, հեթանոսական աղանդներ, տարբեր ուսմունքներ՝ ոգեկանչություն, դիվային մարգաձեւեր, յոգա, հիպնոս եւ այլն, այլասերության գովազդներ, որոնք ոչ միայն ապականում են հատկապես երիտասարդությանը, այլեւ անեծք են բերում ողջ ժողովրդի վրա: Նշված կործանարար մեղքերի հետեւանքներն այսօր առկա են հասարակության, պետության, կրթության, բժշկության եւ այլ ոլորտներում: Ուստի Աստվածաշնչով կրթված յուրաքանչյուր ճշմարիտ քրիստոնյայի աղոթքն ու գործունեությունը պետք է ուղղված լինի ժողովրդի հոգեւոր ազատագրմանը՝ Աստծու խոսքով եւ Սուրբ Հոգով:

Ի՞նչ է ԱՍՈՒՄ

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆԶԸ

ԿԱԽԱՐԴՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

1. Գիտե՞ս, որ Աստված է ստեղծել տիեզերքը, երկիրը, բնությունը, Նա է ստեղծել մարդուն՝ Իր հետ հաղորդակցվելու համար, ուստի Նա կտրականապես արգելում է դիմել կախարդներին, գուշակներին, մոմ թափողներին և սատանայի այլ ծառաներին:

«Վհուկներուն մի նայիք, եւ մայրոջներուն բան մի հարցնէք, որպէս զի անոնցմով չպղծուիք. ես եմ Տէրը ձեր Աստուածը»:

ՂԵԼՈ. 19.31

«Ու երբ ձեզ ըսեն թէ չչնջող ու քրթմնջող վհուկներուն եւ նշանագէտներուն հարցուցէք, այն ատէն ըսէք թէ ժողովուրդը իր Աստուծոյն պիտի չհարցնէ՞. կենդանիներուն համար մեռածներուն պիտի հարցնէ»:

Եսայեա 8.19

2. Գիտե՞ս, որ Աստծու տապը պատվիրաններից առաջինը և երկրորդը արգելում են որևէ ստեղծվածի պաշտելը և տարիները կենդանիների անումներով կոչելը:

«Ես եմ քո Տէր Աստուածը.... Ինծմէ՛ գատ ուրիշ աստուածներ չունենաս: Դու քեզի կուռք չչինես, ոչ ալ վերը երկինքի մէջ, կամ վարը երկրի վրայ, կամ երկրի տակի ջուրերուն մէջ եղած բաներուն մէկ նմանութիւնը. անոնք երկրպագութիւն չընես ու զանոնք չպաշտես. վասն զի ես քու Տէր Աստուածդ եմ, որ կը հաստուցանեմ հայրերուն անօրէնութիւնը որդիներուն վրայ, մինչեւ անոնց երրորդ ու չորրորդ ազգը՝ որ կ'առնեն զիս»:

ԵԼԻՅ 20.3-5

3. Գիտե՞ս, որ Աստված խստորեն պատժում է գուշակությամբ, կախարդությամբ զբաղվելու համար:

«Վհուկ մը կամ հմայող եղողը, թէ՛ այր ըլլայ եւ թէ՛ կին, անշուշտ պիտի մեռցուի. քարերով քարկոծեն զանոնք. անոնց արիւնը իրենց վրայ ըլլայ»:

ՂԵԼԱ. 20.27

«Հիմա երկինքը զննողները, աստեղագէտները, նոր ամիսներով գուշակութիւն ընողները թող ելլեն, եւ քու վրադ գալու չարիքէն քեզ ազատեն: Ահա անոնք մղեղի պէս պիտի ըլլան, ու զանոնք կրակը պիտի այրէ. իրենց հոգին բոցին գօրութենէն պիտի չկրնան ազատել»:

Եսայեա 47.13-14

«Եվ վհուկներուն ու հմայողներուն ետեւէն երթալու դարձող մարդուն վրայ ալ երեսս պիտի տնկեմ, ու զանիկա իր ժողովուրդին մէջէն կ'որսնցնեմ»:

ՂԵԼԱ. 20.6

4. Գիտե՞ս, որ կախարդության և այլ մեղքերի շատանալը վերջին օրերի և Դատաստանի օրվա նշանն է:

«Բայց Հոգին յայտնի կ'ըսէ թէ՛ վերջին ատենները մէկ քանիները հաւատքէն պիտի ապստամբին, եւ մոլորեցուցիչ ոգիներու ու դեւերու ուսմունքներու ու շաղրութիւն պիտի տան»:

Ա Տիմոթեոս 4.1

Ք
Գ
Ս
Լ
Գ
Մ
Յ
Դ
Բ

Պեպրեմիեր, 2018թ., ՎՊ 8 (37)

5. Գիտե՞ս, որ դիվային ազդեցությունից և կապվածությունից ազատվելու համար պետք է Աստծուն դիմել, որովհետև դները միայն Նրանից են սարսափում և Նրան են ենթարկվում:

«Դու՛ն կը հաւատաս որ Աստուած մէկ է. աղէկ կ'ընես. դեւերն ալ կը հաւատան եւ կը սարսափին: Բայց կ'ուզե՞ս գիտնալ դու՛ն, ով սնոտի մարդ, որ հաւատքը առանց գործերու մեռած է»:

Հակ. 2.19-20

6. Գիտե՞ս, թե որն է կախարդության կործանարար մեղքից ազատվելու առաջին քայլը:

«Ապաշխարեցէք, վասն զի երկինքի թագաւորութիւնը մօտեցած է... Ուրեմն ապաշխարութեան արժանաւոր պտուղ բերէք»:

Մատթ. 3.2-8

7. Գիտե՞ս, թե Եփեսոս քաղաքի կախարդներն ինչ արեցին իրենց կախարդության գրքերը:

«Եւ կախարդութեան հետեւողներուն շատերը գիրքերնին մէկտեղ բերելով՝ ամէնուն առջեւ կ'այրէին. եւ անոնց գինը հաշուեցին ու յիսուն հազար արծաթ դահեկան գտան»:

Գործք առաքելոց 19.19

Կա մի Ձիրֆ, որում ամեն քան ասված է, որից հետո ոչ մի քանի մեզ կասկած չկա, անմահության Ձիրֆ, հափիսենական չղմարտության եւ հափիսենական կյանքի սրբապան Ձիրֆ... դա Ավետարանն է:

Ընդհանուր

Ամեն մի անհատի սրտում մի դասարկություն կա, որը կարող է լսել միայն Աստծան՝ Իր Որդի Հիսուս Բրիստոսի միջոցով:

Պասկալ

ՀԱՅՐԵՐ ԵՎ ՈՐԴԻՆԵՐ

Աստծու սահմանած կարգը երեխաների համար՝
ծնողների հանդեպ ունեցած վերաբերմունքի մասին

Տեր Հիսուսն ասել է. «Արդ ով որ այս իմ խօսքերս կը լսէ և կը կատարէ զանոնք, զանիկա պիտի նմանցնեմ խելացի մարդու մը՝ որ իր տունը վէմի վրայ շինեց» (Մատթ. 7.24): Այստեղ մենք հասկանում ենք, թե ով է իմաստուն մարդը, և ով՝ անխելքը: Բայց կանայք ևս լինում են և՛ իմաստուն, և՛ անխելք: Իմաստուն կինը շինում է իր տունը, իսկ անմիտը քանդում է այն իր իսկ ձեռքերով: Խելացի տղամարդը ստեղծում է իր տունը, իսկ անմիտը կառուցում է այնպես, որ մի օր այն քարոսքանդ է լինում: Եվ մենք հաճախ ականատես ենք լինում ընտանեկան օջախների քայքայման, բեկվում են կյանքեր, ճակատագրեր:

Ինչո՞ւ է ընտանիքը կործանվում: Դրա համար կա՞ն արդյոք առանձնահատուկ պատճառներ, որոնք կարելի է առանձնացնել և կանխել աղետը: Ամեն ինչ կախված է նրանից, թե ինչպես ենք մենք լսում և կատարում Աստծու Խոսքը. սրա մեջ է իմաստությունը: Մեկը լսում է և կատարում լսածը, իսկ

երկրորդը լսում է և չի կատարում: Եթե տղամարդիկ լսել են, որ պետք է սիրեն իրենց կանանց ու կատարում են լսածը, ապա կապրեն սիրո մեջ: Բայց եթե ուղղակի լսել են և չեն կատարում, նրանք անմիտ ամուսիններ են, ովքեր կործանում են իրենց իսկ ընտանիքները: Խելացի ամուսինները լսել են ու իրենց սրտերում ասում են. «Տե՛ր, օգնի՛ր ինձ այսօրվանից սիրել կնոջս» և վարվում են դրան համապատասխան:

Իմաստուն կինը հնազանդվում է ամուսնուն: Իմաստուն երեխաները այն երեխաներն են, որոնք ցանկանում են իմանալ, թե իրենցից ինչ է պահանջում Աստված և, իմանալով, այդ իսկ պահից սկսում են վարվել Աստծուն հաճելի կերպով: Որքան լավ կլինեք, որ մեզնից յուրաքանչյուրը Տիրոջ աչքին իմաստուն լինեք ու մեզնից ոչ մեկը անմիտ չգտնվեք:

Աստծու ծրագիրը երեխաների համար (Աստծու սահմանած կարգը երեխաների համար՝ ծնողների հանդեպ ունեցած վերաբերմունքի մասին): Երեխաների, ինչպես նաև այս երկրի վրա ապրող բոլոր մարդկանց համար գոյություն ունի առաջին պատվիրանը. «*Քու Տէր Աստուածդ սիրես քու բոլոր սրտով և քու բոլոր անձովդ ու քու բոլոր մտքովդ*» (Մատթ. 22.37): Ծնողներին հնազանդվելը երեխաների համար երկրորդ պատվիրանն է: «*Որդիներ, ամէն բանի մէջ հնազանդ եղէք ձեր*

Պեպրեմբեր, 2018թ., ՁՆ 8 (37)

ծնողներուն, վասն զի այն է Տէրոջը առջև հաճելի» (Կողոս. 3.20):

Այս երկու պատվիրանները շաղկապված են: Երեխաները չեն կարող պահել երկրորդ պատվիրանը, եթե չեն պահում առաջինը: Եթե երեխաները չեն սիրում Աստծուն, շատ քիչ է հավանական, որ նրանք կարող են հնազանդ լինել ծնողներին:

Սուրբ Գրքում գրված է. «Վասն զի հիմա անոնք պիտի ըսեն, Մենք թագաւոր չունինք, քանզի Տէրոջմէն չվախսանք. ու թագաւորը մեզի ի՞նչ պիտի ընէ» (Ովսեա 10.3): Այստեղ խոսվում է այն մարդկանց մասին, որոնց համար Աստված հեղինակություն չէ, և նրանք պնդում են, որ եթե նույնիսկ Աստծուց չեն վախենում, ապա ի՞նչ կանի իրենց թագավորը: Եթե երեխան Աստծուց չի վախենում, ապա քիչ հավանական է, որ նա հնազանդ կլինի իր ծնողներին և կհարգի նրանց: Եթե ես Աստծուց չեմ

վախեցել, ապա ո՞վ է իմ հայրը, ո՞վ է մայրը: Շատ կարևոր է, որ երեխաներն առաջին հերթին սիրեն Աստծուն: Եթե մանկան սիրտը կապված լինի

Աստծու հետ, այդժամ երեխան հնազանդ կլինի իր ծնողներին:

«Որդիներ, ձեր ծնողներուն հնազանդ եղէք Տէրոջմով, վասն զի այն է արժանը: Պատուէ քու հայրդ ու մայրդ (որ առաջին պատուիրանքն է խոստումով), որպէս զի քեզի աղէկ ըլլայ, ու

երկար կեանք ունենաս երկրի վրայ» (Եփես. 6.1-3): Առաջին պատվիրանքը խոստումովը, այսինքն՝ խոստումը բոլոր մարդկանց համար. «Հարգիր հորդ ու մորդ»: Գոյութիւն ունի ցանքսի և հունձքի կանոնը, և որքան շատ ու լավ յուրացնենք այդ օրենքը, այնքան լավ կլինի մեզ համար: Այդ օրենքը գործում է անկախ մեր ցանկութիւններից. հավատում ենք մենք դրան, թե ոչ, միևնույնն է՝ գործում է: Հնազանդվում ենք այդ կանոնին, թե ոչ՝ այն գործում է: Այն ամենը, ինչ մեր կյանքում ցանում ենք, հնձելու ենք հենց մենք, ոչ թե մեկ ուրիշը: Հենց որ երեխան սկսում է հասկանալ, սկսում է գիտակցել, հենց նա սկսում է հասկանալ որն է բարին, որը՝ չարը, նրա կյանքում սկսվում է ցանքսը: Եվ նա հնձելու է այն ամենը, ինչ ցանել է մանուկ հասակում: Որքան լավ կլինեք, որ մեր բոլոր ցանածները բարի բաներ լինեին: Գրված է. «Քեզ համար լավ կլինի, և երկրի վրա երկար կյանք կունենաս»: Ինչո՞ւ է ծնողերին հնազանդվելը խոստանում բարի, երջանիկ և նորմալ կյանք: Ո՞րն է հնազանդության և երկարակեցության կապը: Երբ երեխաները հնազանդ են ծնողներին, ծնողները երեխաների մասին միշտ բարի են խոսում: Երբ ծնողները լավ տրամադրության մեջ են, նրանք միշտ խոսում են օրհնության մասին, օրհնում են իրենց երեխաներին: Երբ երեխաներն իրենց անհնազանդությամբ ծնողներին հավասարակշռությունից հանում են, ծնողներն սկսում են վատ բաներ ասել, որոնք անեծքի նման հանգչում են երեխայի կյանքի վրա: Այսպիսով, երեխան ինքն է

ստեղծում իր կյանքի դժվարությունները: Դժվար թե հանդիպեն այնպիսի ծնողներ, ովքեր լավ հոգևոր վիճակում վատ են խոսում իրենց երեխաների մասին: Մի՞թե հնարավոր է, որ հնազանդ, բարի երեխաների հայրը հանկարծ ասի. «Քեզ համար կյանքում վատ կլինի: Դու միշտ անհաջողությունների կհանդիպես»: Այդպես չի լինում: Եթե ծնողներն այդպես են ասում, սովորաբար դրա համար պատճառներ կան: Անցնում են տարիներ, և երեխաներն սկսում են հնձել այն, ինչ ցանկ են մանուկ հասակում, այն, ինչ ցանկ են պատանեկության ժամանակ: Տարբերություն չկա՝ հավատո՞ւմ ես դու այդ կանոնին, թե՞ ոչ. ստիպված կլինես հնձել: Մենք ունենք հնազանդության մեծ օրինակ՝ Հիսուսը, Ով հնազանդ էր երկնային Հորը:

Հիսուսն ասում է. «Ես ինչ որ տեսայ իմ Հօրս քով՝ զայն կը խօսիմ» (Հովհ. 8.38): Ծնողներ, խոսեցեք այնպիսի բաներ, որ ձեզնից հետո երեխաները չամաչեն դրանք կրկնելուց: Գործեցեք այնպիսի գործեր, որ երեխաները, տեսնելով դրանք, կարողանան համարձակորեն կրկնել: Դրա համար Հիսուսն ասում է. «Ես ինչ որ տեսա իմ Հօրս քով՝ զայն կը խօսիմ եւ դուք ալ ինչ որ տեսաք ձեր հոր քով՝ զայն կ'ընեք»: Նրա կյանքը հնազանդ էր Աստծուն, դրա համար էլ Աստված փառավորեց Նրան և Նրան տվեց մի ամուն, որը բարձր է ամեն անունից, և Հիսուսի անվան առջև ամեն ծունկ ծռվում է: Նրա հնազանդության համար Աստված փառավորեց Նրան: Հի-

սուսն ուներ ոչ միայն երկնային Հայր, այլ նաև երկրային ծնողներ: Եվ նրանց հանդեպ ունեցած վերաբերմունքի մասին գրված է, որ Նա մեծամուն էր իր ծնողներին հնազանդվելով:

Աստված շատ լքողներն է վերաբերվում երեխաների հնազանդությանը: Հին Ուխտի ժամանակներում, եթե երեխան չէր հնազանդվում ծնողներին, չար էր, նրան խոնարհեցնում էին, պատժում էին, բայց եթե նա, այնուամենայնիվ, չէր փոխվում, այդպիսի որդուն կամ դատերը քարկոծում էին:

Աստված շատ լքողներն է վերաբերվում հնազանդությանը, և Աստծու աչքերում անհնազանդությունը նույնպիսի մեղք է, ինչպիսին կռապաշտությունը և կախարհությունը: Երբ Սավուղը չհնազանդվեց Աստծուն և որոշեց զոհաբերության համար վերցնել ամբողջ հոտը, որը պետք է սրի քաշվեր, Աստված ասաց Սավուղին. «Մի՞թե կարծում ես, թե Ինձ համար զոհն ավելին է, քան հնազանդությունը: Իմ աչքերում անհնազանդությունը նույնպիսի մեղք է, ինչպիսին կախարհությունը և կռապաշտությունը»:

Տե՛ր, ինչո՞ւ ես դա մեղք համարում, ինչո՞ւ ես դա չափազանց խիստ գնահատում և հավասարեցնում կռապաշտությանն ու կախարհությանը:

Երբ երեխան չի հնազանդվում ծնողներին, նա չի հնազանդվում Աստծուն: Երեխաներ, դուք պետք է դա հիշեք: Ինչո՞ւ: Աստված ասել է. «Որդիներ, ձեր ծնողներին հնազանդ եղե՛ք» (Եփես. 6.1):

Պեղեգրեմիքեհ, 2019թ., ԾՆ 8 (37)

ԽԼԵՑԻՆ ՏՈՒՆԸ, ՀՈՐԸ, ԲԱՅՑ ՀԱՎԱՏՔԸ ԽԼԵԼ ԶԿԱՐՈՂԱՑԱՆ

Լյուդմիլա Սոբոլևա

Լյուդմիլա Սոբոլևան ծնվել է 1929թ. Օդեսայի մարզի Գոլմա Բալտական շրջանում, հավատացյալների ընտանիքում:

Լյուդմիլայի մանկական առաջին հուշերն այն մասին են, որ 1932թ. նրանց ընտանիքից խլեցին ունեցած ամբողջ ցորենը և տունը: Պատճառն այն էր, որ հայրը հրաժարվել էր կոլտնտեսություն մտնելուց: Լյուդմիլայի հորը ցանկացան ձերբակալել, սակայն աղոթքներից մեկի ժամանակ նրան Սուրբ Հոգով ասվեց. «Գնա Տիրաստոպոլ»: Նա այդպես էլ արեց, իսկ կնոջն ու Լյուդային իր տանը ապաստան տվեց Իլնիցկայա քույրիկը: Որոշ ժամանակ անց նրանք գնացին հոր մոտ, որտեղ Աստված Իվանին օգնեց աշխատանքի ընդունվել և սենյակ ստանալ բարաքներում:

Երբ պատերազմն սկսվեց, Լյուդայի հորը հավաքագրեցին ճակատ: Ձենք չվերցնելու համար նրան դատապարտեցին 10 տարվա ազատազրկման:

1949թ. ամռանը Լյուդմիլան ամուսնացավ Ալեքսանդր (Մաշա) Սոբոլևի հետ: Նրանց տանը հավատացյալներ էին հավաքվում և հավաքություններ էին անում:

Հավատքի համար Մաշային 3-4 անգամ 15 օրով ձերբակալեցին, գլուխն ամբողջովին ածիլեցին և ստիպեցին Դոնեցկի կենտրոնում ծխախոտի մնացորդներ հավաքել:

1961թ. Մաշային ձերբակալեցին և դատապարտեցին հինգ տարվա ազատազրկման: Լյուդմիլան մնաց մեկուկես-

սից մինչև տասանեկ տարեկան իրենց 5 երեխաների հետ:

Սկզբում նա տեղավորվեց մի մեծ ճաշարանում, որպես լվացք անող: Ամառ ու ձմեռ ամեն օր նա տուն էր տանում մեծ պարկով լի սպիտակեղեն, լվանում, չորացնում ու արդուկում: Շատ ծանրաբեռնված աշխատանքից Լյուդմիլան հիվանդացավ: Նա աղոթում էր և օգնություն խնդրում Տիրոջից: Եվ ահա, մի քույրիկ նրան օգնեց աշխատանքի տեղավորվել ուսումնարանում, որպես ավագ պահակ: Այնտեղ Լյուդմիլան աշխատեց 24 տարի:

Լյուդմիլան ամեն ամիս գնում էր բանտ՝ Մաշային տեսության: Երբ Մաշայի մոտ ստամոքսի պրոբլեմներ սկսվեցին, Լյուդմիլան նրան հում ձու և մեղր էր տանում, վճարում էր համապատասխան մարդկանց, ովքեր խոստանում էին ամուսնուն հանձնել անհրաժեշտ դեղերը: Բայց, ինչպես պարզվեց հետագայում, այդ մարդիկ ոչինչ էլ չէին փոխանցել: Լյուդմիլան ամուսնու համար անընդհատ աղոթում էր Աստծուն, և Աստված պատասխանեց. «Կրթնացնեմ, կբժշկեմ, կազատեմ»: Այդպես էլ եղավ: Մաշան տուն վերադարձավ առանց հիվանդության:

Այդ ծանր ժամանակաշրջանում սատանան քնած չէր և փորձում էր մասնատել եկեղեցին՝ հավատացյալների մեջ թշնամություն սերմանելով: Մի անգամ եկեղեցու մի քանի անդամներ մեղադրեցին Մաշային, իբրև եկեղեցուն պատկանող գումարով Լյուդմիլայի համար լվացքի և կարի

Պեպրենսիբեր, 2012թ., № 8 (37)

մեքենաներ, մաս կոստյում էր գնել: Իրականում դա Լյուդմիլայի կյանքում առաջին կոստյումն էր, որը կարելիս նրան օգնել էր Մարիա Ստեպանովնա քույրիկը: Հենց նա էլ նրանց վաճառել էր կարի մեքենան՝ մաս-մաս վճարելու պայմանով: Մինչ այդ Լյուդմիլան աշխատանքի էր գնում ամուսնու կիտելով, որը նրան տվել էին երկաթգծային ծառայության ժամանակ՝ որպես համազգեստ: Քույրերը նրան խնդրել էին կտրել փայլուն կոճակները, քանի որ միլիցիոների էր հիշեցնում:

Նրանք լվացքի մեքենան մույնպես գնել էին մաս-մաս վճարելու պայմանով, մեկ այլ քույրիկից՝ Վալենտինայից, ում Լյուդմիլան օգնել էր մորը խնամելու հարցում: Այն օրերին, երբ հավաքույթներ չէին լինում, Սաշան աշխատում էր մասնավոր տներում՝ էլեկտրական լարեր տեղադրելով նորակառույցներում, և նրան վճարում էին դրա համար: Նրանք այդ ամենը բացատրում էին բոլորին, ովքեր իրենց կասկածում և անարդարացի կերպով մեղադրում էին անմաքուր գործերի մեջ, բայց, միևնույն է, մարդիկ մնում էին իրենց ոչ ճիշտ կարծիքին և բամբասանքներ էին տարածում:

Ամենատես և Արդար Դատավորը

Այդ բամբասանքները դադարեցին միայն այն ժամանակ, երբ դրանք տարածողներից մեկն սպանվեց իր տան մեջ՝ գողերի ձեռքով: Դժբախտ ծերուկին տանջել էին՝ գլխին մետաղյա ձողով հարվածելով և մատերը կտրելով: Ոստիկանությունը գտավ սպանվածի թաքցրած փողերը, որի մի մասը տրվեց թոռանը՝ թաղման ծախսերը հոգալու համար, իսկ մնացած մասը պետությունը սեփականացրեց:

Լյուդմիլայենց տան հարևանությամբ ապրում էր մի ընտանիք, որը շատ անբարյացակամ էր վերաբերվում բոլոր հավատացյալներին: Հարևանուհին՝ Վալենտինան, անընդհատ հետևում էր Լյուդմիլայենց ընտանիքին և անվտանգության աշխատակիցներին զեկուցում՝ ով կամ երբ է գալիս նրանց տուն, իր տղաներին սովորեցնում էր կոտրել նրանց լուսամուտները կամ մի վնաս հասցնել այդ ընտանիքին: Լյուդմիլան և իր ընտանիքը միշտ ներում էին Աստծու Խոսքը չհասկացող և չընդունող այդ ընտանիքին ու նրանց պատասխանում էին միայն բարիով, սակայն նրանք չէին համարտվում:

Որոշ ժամանակ անց այդ հարևանի տղաներից մեկը ծանր հիվանդացավ ու մահացավ, իսկ մյուսն ավտոկթարի ենթարկվեց: Հետո հենց ինքը՝ Վալենտինան, մահացավ քաղցկեղից: Նրան հետևեց ամուսինը: Դատարկվեց նրանց տունը, որտեղից մինչ այդ ժամանակակից երաժշտության ձայն էր լսվում...

Մեկ այլ հարևանուհի, ով մույնպես անվտանգության աշխատակիցներին օգնում էր հավատացյալներին ճնշել, ամուսնու մահից հետո կուրացավ և մույնպես մահացավ: Նրանց որդին տան ամբողջ ունեցվածքը խմբիքի տվեց, իսկ հետո նրան մահացած գտան: Նրանց տունը մարդիկ բաժանեցին արեցին, մնաց միայն մոլախտերով պատված աղբակույտը:

Այս վկայությունը գրի է առնվել 2007թ., երբ Լյուդմիլան 78 տարեկան էր: Այդ ժամանակ Սաշան և նա ունեին 10 երեխա, 42 թոռ, 8 ծոռ և միասին ծառայում էին Աստծուն:

Թարգմանված է "Повеждающий" գրքից

Պեյզանտի, 2019թ., № 8 (37)

ՆՐԱ ՎԵՐՔԵՐՈՎ ԴՈՒՔ ԲԺՇԿՎԱԾ ԵՔ...

Վ կ ա յ ո թ յ ո լ լ ը

Առաջին անգամ սրտի կաթվա-
ծով հիվանդացել եմ 2005 թ.
հունվարի 2-ին: Ինձ պառնկեցին Սպի-
տակի հիվանդանոց, որտեղ բժիշկներն
ասացին, որ ես 3 օրվա կյանք ունեմ:

Հարազատներս լաց էին լինում:
Տեսնելով իմ վիճակը՝ նրանք հույս չու-
նեին, որ կապրեմ: Այդ վիճակում ես
խնդրեցի, որ ինձ Աստվածաշունչ տան:
Աղոթքով, պատահական բացեցի այն և
աչքերս ուղղվեցին 91 սաղմոսի 16 խոս-
քի վրա. «Երկայն օրերով պիտի կշտաց-
նեմ նրան, և Իմ փրկությունս նրան
պիտի ցույց տամ»: Վանաձորի եկեղե-
ցում էլ վկայություն էր եղել. Աստված
ցույց էր տվել, որ ինձ համել է խորը,
ողմնոտ փոսից:

Ես հարազատներիս հայտնեցի, որ
Աստված ինձ պիտի բժշկի, պիտի ապ-
րեմ: Եվ իրոք, կարճ ժամանակում ա-
ռանց դեղորայքի առողջացա և ինձ լավ
էի զգում:

Անցավ յոթ տարի: 2012թ. հունվարի
9-ին, երբ Վանաձորում էի, նորից սրտի
կաթվածով հիվանդանոց պառնկեցի:
Բժիշկները հարազատներիս ասացին,
որ ապրելու հույս չկա: Սիրտս անկա-
նոն էր աշխատում, շնչահեղձ էի լինում,
մարմինս ամբողջովին սևացել էր: Ես
նորից բացեցի Աստվածաշունչը, և աչ-
քերս ուղղվեցին *Երեմիա 17.14* խոսքին.
«Ով Տեր, զիս բժշկե ու պիտի բժշկուիմ,
զիս փրկե ու պիտի փրկուիմ»: Վիճակս
այնքան ծանր ու օրհասական էր, որ
կիմս պահանջեց ինձ Երևան տեղափո-
խել: Բժիշկները կտրականապես դեմ

եղան՝ ասելով, որ չեմ դիմանա, Երևան
չեմ հասնի: Սակայն կիմս համառում էր
և, վերջապես, նրա ստորագրությամբ,
Երևանից եկավ շտապ օգնության մե-
քենան՝ մասնագետ բժիշկներով, որոնք
նույնպես խորհուրդ չտվեցին ինձ Ե-
րևան տանել:

Սակայն մեր հույսն Աստծու վրա
դնելով՝ խնդրեցինք տեղափոխել Երևա-
նում գտնվող Սրտաբանական հիվան-
դանոց, որտեղի բժիշկները նույնպես ոչ մի
հույս չտվեցին: Այնտեղ մենք վկայեցինք,
որ հավատացյալներ ենք, և որ մեր
հույսն Աստծու վրա է: Ինձ վիրա-
հատեցին՝ կատարելով ստենդալոդում՝
սրտի անոթի մեջ զսպանակ տեղադ-
րելով:

Վիրահատությունից հետո էլ վի-
ճակս բարվոք չէր: Ունեի սրտի ցավեր,
շաքարախտ, սիրտ-թոքային անբա-
վարարություն, սիրտս նորմալ չէր աշ-
խատում, թոքիս վրա էլ ուռուցք էր
հայտնաբերվել, որը հաստատվեց երկ-
րորդ ստուգման ժամանակ: Բժիշկների
ասելով՝ ապրելու համար միակ ճանա-
պարհը Եվրոպայում կատարվող վիրա-
հատությունն է, որն արժե հարյուր
հազար եվրո: Այդպիսի ծանր վիճակում
էլ ինձ դուրս գրեցին հիվանդանոցից:

Դրանից հետո, երբ Դիլիջանում
հյուսիսային տարածքի սպասավորնե-
րի հավաքույթ էր, ես խնդրեցի, որ ինձ
նույնպես տանեն այնտեղ: Չնայած
մեծ դժվարությանը, ես գնացի: Հավա-
քույթի վերջում աղոթեցին հիվանդների
համար: Այդ աղոթքի ժամանակ ինձ

Պենպենթեր, 2012թ., № 8 (97)

վրա իջավ Աստծու բժշկարար գորու-
թյունը, մարմինս լցվեց հաճելի ջերմու-
թյամբ: Այդ պահին ես հասկացա, որ
բժշկվել եմ: Մինչ այդ ես չէի կարողա-
նում բարձր խոսել, խոսում էի շշուկով,
և ինձ լսելու համար մարդիկ մոտեցնում
էին իրենց գլուխները: Իսկ այդ պահին
ես սկսեցի բարձրաձայն փառաբանել
Աստծուն:

Այժմ ես հաստատ որոշել եմ, որ
կյանքիս մնացած բոլոր օրերը պետք է
ապրեմ Աստծու համար, հավատարիմ
ծառայեմ Նրան և ամեն բանի մեջ
փառաբանեմ Նրա անունը:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, եթե դուք որևէ
հիվանդություն ունեք, դիմե՛ք Աստծուն
և վստահե՛ք Նրան: *Հովհ. 15.7*-ում
Աստծու խոսքն ասում է. *«Եթե՛ դուք իմ
մէջս կենաք, իմ խօսքերս ալ ձեր մէջ
կենան, ինչ որ ուզե՛ք՝ պիտի խնդրեք, ու
պիտի ըլլայ ձեզի»*: Ուրեմն խնդրեցեք
ու պիտի տրվի, փնտրեցեք ու պիտի
գտնեք, դուր թակեք ու պիտի բացվի
ձեզ (Մատթ. 7.7):

Փառք Աստծուն: Մեր Աստվածը
Մեծ և Ամենակարող Աստված է: Ամեն:

Մարտուն Վարդանյան
Սպիտակի շրջան, Ջրաշեն գյուղի
եկեղեցու հովիվ

Կ Ա Ր Մ Ի Ր Ծ Ո Վ Ը

Մտղա նստել էր նստարանին
և Աստվածաշունչ էր կար-
դում: Նա բարձրաձայն փառաբանում
էր Աստծուն. «Ալելուիա՛, ալելուիա՛,
ի՛նչ մեծ է Աստված», - անընդհատ
բացականչում էր նա՝ առանց ան-
հանգստանալու, որ կլսեն իրեն:

Քիչ անց նրան մոտեցավ մի մարդ,
որ նոր էր ավարտել համալսարանը:
Իրեն համարելով ճշմարտության ճա-
նապարհներում լուսավորված մարդ և
ցանականալով ցույց տալ իր կրթվա-
ծությունը՝ տղային հարցրեց, թե որն է
նրա ուրախության պատճառը:

- Է՛յ,- իր հերթին հարցրեց տղան
ուրախ ծիծաղով,- մի՞թե չգիտեք, թե
ինչ կարող է անել Աստված: Ես հենց
նոր կարդացի, որ Աստված բաժանեց
Կարմիր ծովի ջրերը և իսրայելցիներին
անցկացրեց դրա միջով:

Կրթված մարդը թեև քմծիծաղ
տվեց, նստեց տղայի կողքին և սկսեց
նրա աչքերը «բացել» աստվածաշնչ-
յան հրաշքների «իրականության»
վերաբերյալ:

- Այդ բոլորը շատ հեշտ է բացատ-
րել: Ժամանակակից գիտնականներն
ապացուցել են, որ այն ժամանակ
Կարմիր ծովն ընդամենը 25 սանտի-
մետր խորություն ունեք: Այնպես որ
իսրայելցիների համար դժվար չէր
այնտեղով անցնելը:

Տղան շփոթված էր. նա մեկ նա-
յում էր Աստվածաշնչին, մեկ՝ այդ
մարդուն: Իսկ մարդը, գոհ այն մտքից,
որ խեղճ ու միամիտ երեխային լուսա-
վորել է գիտական մտքի մեծ բացա-
հայտումներով, շրջվեց, որ գնա:
Հագիվ երկու քայլ էր արել, երբ տղան
սկսեց ուրախանալ և ավելի բարձր
ձայնով փառաբանել Աստծուն: Մար-
դը շրջվեց՝ իմանալու համար նրա ու-
րախության նոր պատճառը:

- Օ՛,- երջանիկ բացականչեց
տղան,- Աստված ավելի մեծ է, քան ես
կարծում էի: Նա եգիպտացիներին
խեղդեց 25 սանտիմետր խորու-
թյամբ ջրում:

Պեպրեմբերի, 2019թ., № 8 (37)

ԴԵՊՐ ԵՐԿԼԹՈՒՂԱՅԻՆ ԿԼՅԱՐԱՆՈՒՄ

Դժվար է մոռանալ դեպքն այս պատահած,
Ճամփորդության ժամանակ ինձ հետ հանդիպած,
Երբ նստած աղմկող սպասարահում՝
Ինձ ճամփա տանող գնացքին էի սպասում:

Բոլոր կայարանները նման են միմյանց,
Անցորդներ՝ շտապող, ինչպես շուկայում:
Տեսնեմ՝ դահլիճում շատ դանդաղ քայլող
Մեկն է մոտենում քայլով օրորվող:

Քայլելով ինչ-որ օտար քայլվածքով,
Զգիտես ինչու ինձ մոտենալով,
Խնդրեց՝ ասելով. «Չե՞ք վճարի իմ թեյի համար՝
Կուլ տալու համար չոր հացս պատառ»:

Անշտապ նայելով նրա ուղղությամբ,
Որոշեցի՝ զբաղվում է հարբեցողությամբ,
Մտածեցի՝ փորձում է խաբել,
Թեյի անվան տակ գարեջուր խմել:

Չպատասխանելով նրա խնդրանքին,
Չուզելով նայել սպասող հայացքին,
Թերթով ծածկելով դեմքս նրանից,
Հասկացնել տվի՝ ձեռք քաշիր ինձնից:

Կողքիս ազատ տեղը, զգուշության համար,
Որ հանկարծ չգա, կողքիս չնստի,
Ձեռքիս իրերով իսկույն զբաղեցրի...
Տխուր ձայն լսի. «Որ ինձ կմերժեիր, ես դա գիտեի»:

Հեռացավ, գնաց քայլվածքով ճոճվող,
Եվ մինչ կձուլվեր ամբոխին շարժվող՝
Նկատեցի, որ տաքատի տակից
Ոտքի փոխարեն պրոթեզ երևաց:

Հոգուս մեջ կարծես ծանրություն լցվեց,
Երբ տեսա նրա վիճակը թշվառ:
Հաստատ քաղցած էր, և ոչ թե հարբած,
Այն էլ հաշմանդամ և անչափ տկար:

Խղճից տանջվում էի, այրվում ամոթից,
Երբ ով ու ինչ լինելը որոշեցի քայլից,

Երբ նա հեռացավ մերժված ու քաղցած,
Երեքուն քայլով՝ պրոթեզով մաշված:

Երբ նա ինձ դիմեց՝ հստակ էր խոսքը,
Հույսով էր դեմքը, սպասումով լիքը:
Եվ երբ մերժեցի խնդրանքը նրա,
Որքա՛ն տխրություն, ավստոսանք տեսա:

Հոգիս ինչպե՛ս էր ինձ հանդիմանում
Խնդրողին այդպես մերժելու համար...
Փնտրում եմ նրան ու շուրջս նայում,
Ու հանկարծ նրան նորից նկատում:

Նստած անկյունում մի նստարանի,
Մարդկանց հայացքից հեռու, աննկատ,
Դանդաղ ծամում էր չոր հացը ձեռքի,
Չունենալով խնդրած բաժակը թեյի:

Իսկյուն վեր թռա՝ բուֆետ գնալու,
Ցնցված տեսածից և իմ արաքքից,
Պատրաստ լինելով իսկյուն գնելու
Ոչ միայն թեյը, այլև ինչ ուզեր:

Ինձանից առաջ նա բուֆետ մտավ,
Մի քիչ ետ ընկած՝ ես էլ ներս մտա,
Նայում եմ շուրջս, որոնում նրան,
Չեմ տեսնում նրան, չեմ գտնում նրան:

Այսպիսի մի մարդ, կադ երկու ոտքով,
Աղքատ, հաշմանդամ, չե՞ք տեսել արդյոք:
Բուֆետապանին հարցում եմ անում,
Իսկ նա ասում է. «Չեմ տեսել դրան»:

Տագնապած արտով փնտրում եմ նրան,
Բայց ոչ մի տեղ նա չի երևում,
Բուֆետից գնացած չէր կարող լինել,
Բուֆետը միայն մուտքի դուռ ուներ:

Դուրս եկա և նստեցի իմ տեղը նախկին,
Խիղճս ինձ տանջում էր, այրում տենդագին:
Եթե Զրիստոսը մոտենար հարսին,
Հոգնած ու քաղցած խնդրեր օգնություն...

Սուրբ Խոսքն ասում է. «Հարս եկեղեցին
Հոգևոր երթի ուղու ավարտին,

Երկինք մտնելու կարևոր պահին
Կանգնելու է Քրիստոսի դատին:

Եվ իմ այս անսիրտ, անխիղճ արարքը՝
Տեղի ունեցած այս սպասասարահում,
Հիշեցնելու է ինձ. «Քաղցած էի ես,
Մեկ բաժակ թեյը դու ինձ մերժեցիր»:

Հիսուս ողորմած, Քո բալասամի կարիքը ունեմ,
Որ ինձ բժշկի այս կուրությունից,
Կուրացած հոգուս աչքերը տեսնեն,
Թե ինչպես էիր Դու խնդրողին օգնում:

Ալեքսանդր Մոտիկով

“Вестник пришествия” N 110, Январь 2004г.

Ռուսերենից քարգմանեց Սուրեն Բերյանը

Ապաստւոյուն

Ապաստւոյուն կա՛,
Բայց միայն՝ հոգու,
Եվ դա պարգեսն է արարիչ Աստու:

Դարերից եկած սերո՛ւնը քանարկված,
Մեղից հալածված ու դասապարսկված,
Հավասա՛ Աստու, ընդունի՛ր Օրկէիս,
Հակառակ կանգնիր նենգամիս չարին:

Հավասա՛ դու Աստու Որդուն՝
Մեր Տեր ու Օրկիչ Հիսուս Բրիստոսին՝
Բնչ համար խաբկած, հարուրյուն առած,
Կորսված քո հոգուն ապաս կյանք շնորհած:

Հաշվի՛ր Աստու հետ,
Ո՛վ մարդ արարած,
Եղիր հնազանդ ու ասվածապաշ,
Որ ապաս լինես խավարի քանսից,
Որ հավեն ապրի արշակված հոգիդ:

Սանասար Անիկյան,
Սեւակի քանսից, 2012թ.

Կյանքում ոչ ոքի դու չմեղադրես

Կյանքում ոչ ոքի դու չմեղադրես,
Հավերժ խորհրդով միշտ պիտի ապրես՝
Մերիւր ամենքին, ինչ էլ պատահի.
Տերը Դո սիրով քեզ պիտի օրհնի:

Դու մեղավոր ես, զույն՝ հանցավոր,
Բայց քեզ գիտակցիր՝ Տերն է քորավոր,
Երբ որ գալիս է ժամը վառական,
Ասում ես՝ ի՛նչ Տեր, լոկ ես եմ, որ կամ:

Բայց երբ պզու՛մ ես՝ էլ չես դիմանում,
Շուտ Աստու առգես ձևի ես իզու՛մ
Ու հեկեկալով Նրան ես դիմում.
- Տեր՝ Ասված, փրկի՛ր, էլ չեմ դիմանում:

Այդպես է կյանքը այս փուլ աշխարհի,
Թող որ չար գործը կոտմալ լինի:
Ամեն մի հարցում գիտակից եղիր,
Ամեն ձանձանակ Աստու աղոթիր:

Արարտա Հարությունյան
ողարկված է քանսից

Գրիգոր Նարեկացի «Մատյան ողբերգության»

ԲԱՆ Թ

Ի խորոց սրտի խոսք Աստծո Հետ

Բ

Դու ծառ ես, մի ծառ՝ շքեղ, բարձրուղեշ,
Ստվար ճյուղերով ու տերեւակից,
Սակայն պտղազուրկ,
Ճիշտ Հար ու Նման այն թղենուն, որ տերը չորացրեց:
Քանզի վարսագեղքո սաղարթներով,
Այսինքն՝ արտաքին տեսքով բարեշուք,
Ասես պաճուճված ինչ-որ պսակով,
Հեռավորներին թովում'ես, գերում,
Սակայն սնկողդ եթե մոտենա բերքդ քաղելու,
Պիտի գտնի քեզ անպտուղ, ունայն,
Գեղեցկությունից զուրկ ու գարշելի,
Որպես տեսնողի նշավակություն,
Նախատինքի ու ծաղրի առարկա:
Եթե Հերապանձ անպտուղ տունկն այն, անշունչ, անկենդան,
Չնչին պատկերն այդ անպատրաստ մարդու,
Տարաժամ, անդեպ, չսպասված պաՀին անեծք ընդունեց,
Կամ եթե Հողը, ցողով ոռոգված,
Երկրագործների ջանքերի դիմաց
Բազմապատիկ բերք չմատուցելով
Լքվում, մասնավում'է անհուշ մոռացման,
Հապա դո՛ւ, դո՛ւ, ո՛վ անձն իմեղկելի,
Դո՛ւ, բանական Հող, դո՛ւ, կենդանի տունկ,
Որ ժամանակին պտուղ չես տվել,
Ինչպե՞ս չես կրում պատիժ՝ նրանց պես.
Չէ՞ որ սկսած առաջին մարդուց
Մինչեւ վախճանը մարդկային ցեղի՝
Մեզ ստեղծողին՝ Աստծուն ատելի, անախորժելի՝
Արդեն կատարված ու կատարվելիք
Նանիր գործերի արդյունքն Համորեն առել ես. քո մեջ:

ԿԸ ՍԻՐԷՄ ՔԵԶ

Կ'ըսես, թե՛ ես կը սիրեմ Քեզ:
Կը բարկանաս, կը նախատես,
Կը տրտնջաս, կը բամբասես,
Կը բողոքես,
Հետն ալ կ'ըսես՝ կը սիրեմ Քեզ:

Կը բողոքես, կը հալոյես,
Կը նախանձես,
Կ'արհամարհես ուրիշներու,
Նորեն կ'ըսես՝ կը սիրեմ Քեզ:

Կը շնանաս մտքով թաքուն,
Կը խռովես ու կը նեղվես,
Հպարտութիւն կուգա վրադ,
Խեթ կը մայես ասոր, անոր,
Ու կ'ըսես, թե՛ կը սիրեմ Քեզ:

Շատ կը խօսես պարապ բաներ,
Կը թափառես ասդին, անդին,
Ծաղր կ'ընես ասոր, անոր,
Կը զրպարտես ու կը դատես,
Վերջն ալ կ'ըսես՝ կը սիրեմ Քեզ:

Երբ քեզ կ'ատեն, կը նախատեն,
Դուն ալ անոնց մույնը կ'ընես,
Խոսքը ըսեն՝ փոխարենը
Երկու կ'ըսես, չես համբերես ու չես ներես
Ու դեռ կ'ըսես՝ կը սիրեմ Քեզ:

Ա՛խ, սիրելիս, դուն չգիտես՝
Այդ մեղքերով մորեն Ինծի կշարչարես,
Խաչափայտը ուսիս կու տաս
Ու Գողգոթա լեռը կը հանես
Եվ վերքերս կը մորոզես,
Հետն ալ կ'ըսես՝ կը սիրեմ Քեզ:

Մի՞թէ սեր է այս ըրածդ,
Գիտե՞ս արդյոք, ի՞նչ է սերը:
Իմ Սուրբ Գրքում պարզ կը գրեն,
Թէ Ձիս սիրես՝ պատվիրաններս պիտի կատարես:
Սէր է մահ լուռ զոհվելը,
Նայիր խաչին՝ կը համոզվես: